

ИВАН ТУРГЕНЕВ

ПРАГ

Превод от руски: Рада Александрова, —

chitanka.info

Аз виждам огромна сграда.

Тясната врата отсреща е широко отворена, а зад нея — мрачна мъгла. Пред високия праг е спряла девойка... Руска девойка.

Мраз лъха от тази непрогледна мъгла; и заедно с вледеняващата струя от дълбините на зданието се издига бавен, глух глас.

— О, ти, която желаеш да пристъпиш този праг, знаеш ли какво те очаква?

— Зная — отвръща девойката.

— Студ, глад, омраза, присмех, презрение, обида, затвор, болести и самата смърт?

— Зная.

— Самотност, пълно отчуждение.

— Зная. Готова съм. Аз ще понеса всички страдания, всички удари.

— Не само от враговете, но и от близки, от приятели?

— Да, и от тях.

— Добре. Можеш ли да се жертвуваш?

— Да.

— Да станеш безименна жертва? Ще загинеш — и никой... никой дори няма да знае пред чия памет да се поклони!

— Не ми трябва нито благодарност, ни съжаление. Не ми трябва име.

— Готова ли си за престъпление?

Девойката наведе глава...

— И за престъпление съм готова.

Гласът не продължи веднага своите въпроси.

— Знаеш ли ти — каза той накрая, — че можеш да престанеш да вярваш в това, в което вярваш сега, да разбереш, че си се излъгала и си погубила напразно своя млад живот?

— Знам и това. И все пак, аз искам да вляза.

— Влез!

Девойката прекрачи прага — и тежка завеса падна зад нея.

— Глупачка! — изсъска някой подире й.

— Светица! — долетя отговор отнякъде.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.